

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า
โรงพยาบาลบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี

ผู้เขียน นางสาวศิริพร ศรีชัยชนะ

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ ดร.วราวุธ กิตสัมบันท์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพชรสุนีย์ ทั้งเจริญกุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าที่โรงพยาบาลบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี ได้รับการรักษาด้วยยาต้านเศร้าเป็นหลัก การส่งเสริมให้ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าร่วมมือในการรักษาด้วยยาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ารับประทานยาอย่างสม่ำเสมอ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า โรงพยาบาลบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี ตามกรอบแนวคิดการใช้แนวปฏิบัติของสภาวิจัยทางการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติประเทศออสเตรเลีย (NHMRC, 1999) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 1) ผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก จำนวน 5 คน ประกอบด้วย แพทย์ 1 คน พยาบาล 3 คน และเภสัชกร 1 คน และ 2) ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า จำนวน 12 คน ที่มารับบริการที่แผนกผู้ป่วยนอก ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2554 เครื่องมือที่ใช้ศึกษาคือ แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าโรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งพัฒนาโดยอรพินท์ สมบัติวัฒนางกูร (2551) และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ 1) แบบวัดความร่วมมือในการใช้ยาของรัชนก สิทธิโชควงศ์ (2550) 2) แบบวัดความพึงพอใจของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าและผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกของสุพรรณิ เตริยวมวิศิษฐ์ และคณะ (2546) และ 3) แบบบันทึกการมาตรวจตามนัดและแบบบันทึกการกลับมารักษาซ้ำด้วยอาการกำเริบจากการขาดยา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า

1. หลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าร้อยละ 100 มีความร่วมมือในการรักษาด้วยยาดี
2. ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าร้อยละ 91.67 มาตรวจตามนัด
3. หลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าไม่กลับมารักษาซ้ำด้วยอาการกำเริบจากการขาดยา
4. ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าทุกคนมีความพึงพอใจในระดับมากที่การได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติทางคลินิก
5. ผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกทุกคนมีความพึงพอใจในระดับมากในการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกดังกล่าวทำให้ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าให้ความร่วมมือในการรักษาดี และบุคลากรสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพการดูแลผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า

Independent Study Title Effectiveness of Implementing Clinical Practice Guidelines for Promoting Medication Adherence Among Persons with Major Depressive Disorders, Bankhok Hospital, Uttaradit Province

Author Miss Siriporn Srichaichana

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Lecturer Dr. Voranut Kitsumban

Advisor

Assistant Professor Dr. Petsunee Thungjaraenkul

Co-advisor

ABSTRACT

The treatment for persons with major depressive disorders at Bankhok hospital, Uttaradit province is mainly antidepressants. Promoting medication adherence among persons with major depressive disorders is necessary for helping them to take antidepressants regularly. The purpose of this research was to study the effectiveness of implementing clinical practice guidelines for promoting medication adherence of persons with major depressive disorders, Bankhok hospital, Uttaradit province based on the framework of National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1999). Study sample included two groups: 1) five users of clinical practice guidelines consisting of a physician, three nurses and a pharmacist, and 2) twelve persons with major depressive disorders who received services at the Outpatient department, during May to July 2011. The research instrument was the clinical practice guidelines for enhancing medication adherence of persons with major depressive disorders, Buddachinaraj hospital, Phitsanulok Province, developed by Sombutwattanangura (2008). The instruments for data collection consisted of 1) medication adherence questionnaire developed by Sittichotvong (2007), 2) the satisfaction questionnaire of persons with major depressive disorders and the guideline

users' satisfaction questionnaire on implementing clinical practice guidelines developed by Triamvisith and colleagues (2003), and 3) the record form of follow up and relapse. Data were analyzed using descriptive statistics.

The results of this study revealed that:

1. After implementing the clinical practice guidelines, all off the persons with major depressive disorders (100%) had medication adherence at a good level.
2. Most of the persons with major depressive disorders (91.67%) came for follow-up.
3. After implementing the clinical practice guidelines, no one relapsed.
4. All of the persons with major depressive disorders were satisfied toward services based on the clinical practice guidelines at a high level.
5. All of the clinical practice guidelines users were satisfied toward the clinical practice guidelines implementation at a high level.

The findings confirm that implementing the clinical practice guidelines could promote medication adherence of persons with major depressive disorders. The personnel should use them as a guide for planning to develop the quality care of persons with major depressive disorders.